

DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata rocznie 18 Koron. Nr. 5. Pińczów, dnia 17. sierpnia 1918.

TREŚĆ (67—91). 67. Odznaczenia. — 68. Rozporządzenie z dnia 11. lipca 1918 Nr. 49 dotyczące uregulowania obrotu zbożem. — 69. Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu zbożem. — 70. Rozporządzenie z dnia 25. czerwca Nr. 40 dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych. — 71. Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych. — 72. Rozporządzenie z dnia 29. czerwca 1918 Nr. 48 dotyczące uregulowania obrotu ziemniakami. — 73. Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu wczesnymi ziemniakami. — 74. Ochrona zbiorów rolnych przed iskrami lokomotyw. — 75. Obwieszczenie dotyczące zakazu sprzedaży handlarzom drzewa uzyskanego z lasów rządowych bądźto bezpłatnie, bądźto po umiarkowanych cenach do odbudowy budynków. — 76. Zniesienie przepisu co do oddawania na licytacji innych koni w zamian za utracone. — 77. Zaraza płucna u bydła na obszarze niemieckiej okupacji. Zarządzenia weterynaryjno-policyjne. — 78. Przedłożenie zamknięć rachunkowych za rok 1917 przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków. — 79. Wekslowe należitości stemplowe. Sposób pobierania opłat przy sumach ponad 1000 rubli. — 80. Wprowadzenie znaczków stemplowych po 50 K., 100 K. i 200 K. — 81. Kurs zamiany rubla. — 82. Wnoszenie podań o zwolnienie jeńców wojennych. — 83. Zakaz noszenia mundurów przez zwolnionych polskich żołnierzy. — 84. Przesyłki pieniężne z Rosji. — 85. Premie za znalezione kartograficzne dzieła. — 86. Obwieszczenie z dnia 18. czerwca 1918 r. Nr. 42, dotyczące ponownego ogłoszenia przepisów o doraźnym postępowaniu. — 87. Zarządzenia dla zwalczania bandytyzmu. — 88. Tępienie bandytyzmu. — 89. Ogłoszenie wyroku. — 90. Ogłoszenie premii za schwytywanie bandytów Stanisława Kuzonia i Jana Walczyka. — 91. Wykaz osób ukaranych administracyjnie.

DODATEK. Zawiadomienie c. i k. Urzędu górniczego w Dąbrowie górniczej.

67.

Odznaczenia.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość raczył w uznaniu znakomitej służby w szczególnej, użyciu najmiłościwiej udzielić:

Radcy rachunkowemu w c. k. ministerstwie obrony krajowej Karolowi Langowi, obecnie kierownikowi kasy c. i k. Komendy powiatowej

Krzyż kawalerski Orderu Franciszka Józefa z dekoracją wojenną.

Kapitanowi Ludwikowi Marasowi, referentowi dla surowców przy c. i k. Komendzie powiatowej

Złoty Krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności.

Lekarzowi weterynaryjnemu c. i k. Komendy powiatowej Edwardowi Kłosińskiemu
Złoty Krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności.

**Rozporządzenie z dnia 11-go lipca 1918 r., Nr. 49,
dotyczące uregulowania obrotu zbożem.**

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zboże.

Zbożem w myśl niniejszego rozporządzenia jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, proso, gryka (hreczka), wyka i bobik, oraz mieszanka wyżej wymienionych płodów rolnych, jakoteż przetwory i odpadki uzyskane z ich przemiału.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy zboża, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorie osób.

Komenda powiatowa oznaczy, w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy zboża, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte. Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość zboża, które każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie, ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego w § 3. i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do oddania winny być odstawione do miejsc odbioru, wskazanych przez Komendę powiatową.

§ 5.

Ceny.

Ceny odbioru zboża ustalone zostaną osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Przemiał.

Komenda powiatowa może ruch młynów ograniczyć, ustanowić nad nimi nadzór lub zamknąć je.

Stopień przemiału i zapłata za mielenie oznaczone zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 7.

Przeróbka.

Zboże (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, które służą do przeróbki zboża, a takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 8.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w zboże i przetwory młynarskie unormowane zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 9.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 10.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r., dotyczące zajęcia zboża i produktów młynarskich, Nr. 59 Dz. rozp., znosi się.

§ 11.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

69.

Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu zbożem.

Na mocy rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918 Dziennik rozporządzeń Nr. 37 w sprawie zużytkowania zbiorów rolnych i rozporządzenia z 11. lipca 1918 Dz. rozp. Nr. 49 w sprawie uregulowania obrotu zbożem postanawia się, co następuje:

§ 1.

Wyżywienie producentów.

Producentom wolno zużytkować dla wyżywienia członków rodziny i służby w czasie do 31. października 1918 najwyżej **22¹/₂ kg. zboża na głowę.**

Dla ciężko pracujących producentów, do których zalicza się wszelkie w gospodarstwie rolnem fizycznie pracujące, ponad 16 lat liczące osoby, podwyższa się dozwolony na powyższy czasokres wymiar **na 25 kg na głowę.**

§ 2.

Zboże na zasiew.

Do siewu wolno zużytkować najwyżej 100 kg. pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, wvki lub bobu, 15 kg. prosa albo 80 kg. tataraki (gryki) na 1 mórg.

Wymiana własnego ziarna do siewu na inne albo na inny gatunek, bądź to u innych producentów bądź w magazynie centrali obrotu zbożem jest dopuszczalną za zezwoleniem Komendy powiatowej.

Kto nie posiada potrzebnego zboża na zasiew, winien postarać się w Komendzie powiatowej o przydzielenie takowego z magazynu centrali obrotu zbożem albo o pozwolenie na kupno u innego producenta.

§ 3.

Kontyngent.

Ustalenie ilości zboża przeznaczonego do odstawy (kontyngentu) nastąpi w swoim czasie na podstawie wyników spisu uprawionej powierzchni gruntów oraz oszacowania zbiorów z uwzględnieniem własnego zapotrzebowania producentów.

Tymczasowo zarządza się odsawę przedkontyngentu, który odliczony będzie od ogólnego kontyngentu mającego się później oznaczyć.

Ten przedkontyngent wynosi 50 kg z każdej zbożem zasianej morgi.

Odstawa tego przedkontyngentu do najbliższego magazynu centrali obrotu zbożem ma być skuteczniejsza w sposób następujący:

Żyto najpóźniej do **15. września**, pszenica, jęczmień i owies do **30. września**, proso tataraka (gryka) i bób do **15. października.**

W wypadkach uwzględnienia godnych może być dozwolona wymiana przeznaczonego do odstawy płodu rolnego na inny.

Od obowiązku odstawy uwolnieni są tylko ci właściciele, którzy posiadają mniej niż 4 morgi ziemi ornej.

Kto z powodu elementarnych klęsk, (jak mrozu, posuchy, gradów, powodzi lub ognia) przeznaczonego do odstawy przedkontyngentu albo kontyngentu, który w późniejszym terminie ustalony będzie, czy to w zupełności, czy też tylko w części odstawić nie będzie w stanie, winien zwrócić się do Komendy powiatowej z prośbą o całkowite lub częściowe uwolnienie od przepisane go kontyngentu

DODATEK do P. A. Nr. 6606/18.

Młocka i odstawa.

Kto z powodu braku sił roboczych, środków popędowych lub transportowych albo też innych przeszkód nie może w terminie wyznaczonym przez Komendę powiatową uskutecznić młocki i odstawy przepisanego kontyngentu zbożowego, winien to na czas zgłosić i prosić o pomoc.

W wypadkach takich postara się Komenda powiat. o pomoc innych producentów lub Zarządu wojskowego.

Koszta wynagrodzenia za przydzielone środki pomocnicze ma ponosić producent.

Wynagrodzenie to wynosi: za dostarczone wozy 30 h za 1 kilometr i 100 kg; wynagrodzenie za inne dostarczone środki pomocnicze oznacza Komenda powiatowa.

Młockę i odstawę zbiorów przy pomocy przydzielonych lub przymusowo do tego celu użytych środków pomocniczych może Komenda powiatowa według własnego uznania zarządzić i wtedy, gdy tego producent nie żąda.

Przy przymusowej młocke i odstawie może być producentowi odebrany nietylko przeznaczony do odstawy przedkontyngent, lecz także większa ilość zboża na rachunek mającego się później oznaczyć kontyngentu ogólnego.

§ 5.

Odbiór i zapłata.

Ceny za zboże będą w najbliższym czasie ogłoszone. Aż do tego czasu będą wydawane za dostarczone zboże potwierdzenia odbioru, które natychmiast po ogłoszeniu cen zostaną wymienione na nakazy zapłaty i w gotówce wypłacane.

Jeżeli producent odstawi zboże dobrowolnie, natenczas otrzyma za nie zawsze pełną cenę, bez względu na termin, w którym odstawa będzie uskuteczniłą; to samo będzie miało miejsce, jeżeli dostawa nastąpi wprawdzie w drodze przymusowej, jednakowoż w terminie zakreślonym dla odstawy.

Zboże przymusowo odebrane po upływie oznaczonego terminu będzie tylko wówczas w gotówce zapłacone, jeżeli producent udowodni, że terminowa dostawa zboża nie mogła być uskuteczniłą wskutek siły wyższej (wydarzeń elementarnych, braku sił roboczych albo środków transportowych) i że o tem w właściwym czasie doniósł Komendzie powiatowej, względnie władzy przez Komendę powiatową wyznaczonej.

W przeciwnym razie zostanie przeciw opieszalemu producentowi sporządzone doniesienie karne i tenże po przeprowadzeniu dochodzenia karnego zostanie ukarany grzywną albo karą aresztu, przyczem równocześnie może być orzeczony całkowity albo częściowy przepadek niedostarczonego w swoim czasie zboża.

§ 6.

Karta kontyngentowa.

Dla kontroli uskuteczniionych dostaw otrzyma producent posiadający więcej jak 4 morgi ornej ziemi kartę kontyngentową, w której uwidocznione będą kontyngenty przeznaczone do odstawy oraz poświadczone przez odbiorcę odebrane ilości zboża.

§ 7.

Ruch transportowy.

Nocny ruch naładowanych wozów jest wzbroniony.

Wszelkie dotychczasowe rozporządzenia, wydane dla kontroli transportów zbożowych i dla udaremnienia nieprawego obrotu, pozostają w mocy.

§ 8.

Ruch w młynach.

Dotychczasowe przepisy, regulujące ruch w młynach, pozostają w mocy aż do dalszego zarządzenia.

W gminach, które w przepisany terminie nie uskuteczniły odstawy kontyngentu, może Komenda powiatowa wstrzymać wydawanie pozwoleń na przemiał albo zarządzić zamknięcie wszystkich młynów.

Zamknięte młyny nie mają prawa do odszkodowania.

§ 9.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Wyznaczone dla zaopatrzenia nieproducentów ilości zboża oraz przetworów młynarskich będą co miesiąc wydawane na mocy dyspozycji Jenerał-Gubernatorstwa z magazynów centrali obrotu zbożem. Podziału tychże dokona Wydział aprowizacyjny Komendy powiatowej.

§ 10.

Postanowienia karne.

Kto przeznaczony do odstawy kontyngentu zbożowego nie odstawił całkiem, albo nie w przepisany terminie i nie może udowodnić, że powodem tego była siła wyższa,

któ zboże ukrywa, chowa, nieprawnie zużywa, przerabia albo konsumuje, spasa, kupuje albo sprzedaje,

któ przepisy dotyczące obrotu i przemiału zboża przekracza, będzie w myśl §. 11 rozporządzenia z 20. czerwca 1918 dz. rozp. Nr. 37 odnoszącego się do użytkowania zbiorów karany grzywną do 5000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy, ewentualnie równocześnie grzywną i aresztem.

Obok kary może być w myśl § 12 cytowanego rozporządzenia orzeczony także przepadek zapasów, stanowiących przedmiot orzeczenia karnego.

Jeżeli zapasy zostały już sprzedane, wówczas może być orzeczony przepadek ceny kupna.

DODATEK do W. A. Nr. 6606/18.

Wnoszenie próśb.

Prośby o pozwolenie na zamianę lub kupno zboża siewnego, o uwolnienie od odstawy przepisanego kontyngentu, o przydział środków pomocniczych przy młocce i przy odstawie ma ludność wnosić do komendanta przynależnego rejonu gospodarczego, który po zbadaniu stanu rzeczy i zaopiniowaniu próśb przedłoży je Komendzie powiatowej do rozstrzygnięcia.

Do wystawienia pozwoleń na zamianę zboża na siew w obrębie gminy oraz pozwoleń na odstawę innego płodu rolnego zamiast tego, który został przepisany, są upoważnieni komendanci rejonów gospodarczych.

Powiat pińczowski obejmuje 6 rejonów gospodarczych:

I. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Kliszów, Pińczów łącznie z miastem Pińczowem, Zagość i Chroberz.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest chorąży Sapowytch z siedzibą w Nowej wsi.

II. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Złota, Chotel, Czarkowy.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest porucznik Ryba z siedzibą w Wiślicy.

III. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Góry, Sancygniów, Drożejowice łącznie z miastem Działoszycami i Czarnocin.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest porucznik Nötscher z siedzibą w Działoszycach.

IV. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Skalmierz, Boszczynek, Kazimierz Wielką, Bejsce.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest porucznik Peyr z siedzibą w Kazimierzu Wielkim.

V. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Kościelec i Nagorzany.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest porucznik Dr. Hrehorowicz z siedzibą w Kościelcu.

VI. Rejon gospodarczy obejmuje gminy: Dobiesławice, Filipowice łącznie z Koszycami i Opatowiec.

Komendantem tego rejonu gospodarczego jest porucznik Krzystek z siedzibą w Opatowcu.

Każda prośba ma być zaopatrzona znaczkiem stemplowym za 3 Korony 60 h.

Wzywam wójtów i sołtysów do ogłoszenia ludności powyższych postanowień w sposób w miejscu przyjęty.

Rozporządzenie z dnia 25-go czerwca 1918 r., Nr. 40,
dotyczące uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1.

Rośliny oleiste.

Nasionami roślin oleistych w myśl niniejszego rozporządzenia są: mak, rzepak, siemię lniane i konopne, nasiona gorczycy, lnianki, słonecznika, pszonaku oraz wszelkie inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto przechowuje nasiona roślin oleistych (§ 1), jest obowiązany zgłosić pisemnie zapas z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania w oddziale rolniczym Komendy powiatowej.

Termin, w którym należy zgłoszenia dokonać, oznaczy Komenda powiatowa.

§ 3.

Zajęcie.

Zapasy nasion roślin oleistych (§ 1) są zajęte na rzecz Zarządu wojkowego. Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu w jego własnym gospodarstwie, a to ilości

5 kg.	na morge maku,
8	" " " rzepaku, lnianki i gorczycy,
60	" " " konopi,
100	" " " lnu.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, używać, ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 4.

Odstawa, odbiór.

Producent obowiązany jest odstawić wszelkie zajęte zapasy nasion roślin oleistych do miejsc odbioru, wyznaczonych przez Komendę powiatową, a to w terminie ustalonym przez tę Komendę.

§ 5.

Ceny.

Za dostarczone przez producentów nasiona roślin oleistych obowiązują ceny odbioru ugodzone z nimi w umowach co do uprawy i odstawy. Dla tych dostaw, co do których nie zawarto żadnej umowy, ustanawia się następujące ceny odbioru:

mak	K. 200
rzepak ozimy i letni, siemię lniane i konopne i nasienie gorczycy	„ 115
nasienie lnianki	„ 80
nasienie słonecznika niełuszczone	„ 70
nasienie pszonaku	„ 60

Ceny rozumieją się za 100 kg. netto, loko magazyn odbioru, za towar dobry, nieepsuty, czysty, suchy. Ceny za inne produkty rolne, zdatne do wyrobu oleju, oznaczy Komenda powiatowa w każdym wypadku przy odbiorze.

W razie gorszej jakości cena ulega odpowiedniemu obniżeniu.

§ 6.

Przeróbka.

Nasiona roślin oleistych mogą być przerabiane tylko za pisemnem zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, w fabrykach stojących pod nadzorem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wszystkie inne fabryki i prasy oleju wszelkiego rodzaju zostają zamknięte

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11, rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można rzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenia z dnia 20-go lipca 1917 r., Nr. 68 Dz. rozp., dotyczące zajęcia nasion roślin oleistych, znosi się.

§ 11.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dodatek do W. A. Nr. 6240/18.

Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych dziennik rozp. Nr. 37 i rozp. z dnia 25. czerwca 1918 dotyczącego uregulowania obrotu nasionami roślin oleistych, Dzień. rozp. Nr. 40 zarządza co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy, kto przechowuje zapasy nasion roślin oleistych, jest zobowiązany na wezwanie zapasy te zgłosić z podaniem ilości i miejsca składu w oddziale rolniczym Komendy powiatowej albo u organów, którym Komenda powiatowa powierzyła zbieranie nasion roślin oleistych.

§ 2.

Nasienie na zasiew.

Za podstawę, jaką ilość nasienia należy zostawić producentowi na siew, służy powierzchnie wzięta tego roku pod uprawę. O pozostawieniu większych ilości nasienia celem powiększenia uprawy rozstrzyga w każdym poszczególnym wypadku Komenda powiatowa.

Producenci mają natychmiast zgłaszać w oddziale rolniczym Komendy powiatowej powierzchnię pod uprawę celem zawarcia kontraktu.

Jeśli nasienie (albo jakaś część) pozostawione do siewu, nie zostanie do tego celu użyte to należy je odstawić do Komendy powiatowej.

Rolnicy albo całkiem albo częściowo nie posiadający potrzebnej ilości nasienia na zasiew mogą zwrócić się do oddziału rolniczego Komendy powiatowej z prośbą o przydzielenie potrzebnej ilości nasienia do siewu.

Jeśli prośba uznana zostanie za uzasadnioną, nastąpi przydział po następujących cenach sprzedaży:

mak	K. 300.—
rzepak, siemię lniane, konopne, nasienie gorczycy	K. 120.—

za 100 kg. netto bez worka loco magazyn za natychmiastową zapłatą.

§ 3.

Obowiązek odstawy.

Zapasy nasion roślin oleistych pozostałe po pokryciu zapotrzebowania siewu należy odstawić do najbliższej położonego magazynu Centrali zużytkowania zbiorów rolnych. (E. V. Z.)

Kto nie jest w stanie dokonać odstawy z braku sił roboczych, środków popędowych lub przewozowych albo wskutek innych przeszkód nie może przeprowadzić odstawy w terminie przez Komendę powiatową naznaczonym, ma przeszkodę tę na czas zgłosić i prosić o pomoc.

W takich wypadkach użyje Komenda powiatowa do pomocy środków pomocniczych wziętych od innych producentów lub rządowych środków pomocniczych.

Za przydzielone środki pomocnicze ma producent zapłacić wynagrodzenie, które za udzielony wóz wynosi 30 h. od 100 kg. za 1 kilometr, zapłata za inne środki pomocnicze zostanie wyznaczona przez Komendę.

Komenda powiatowa może zarządzić według własnego uznania młockę i odstawę zbiorów przydzielonemi lub w drodze przymusowej pociągniętemi siłami roboczymi lub środkami pomocniczymi także wtedy, jeżeli producent tego nie żąda.

§ 4.

Odbiór.

Ceny wyznaczone w § 5 rozporządzenia z dnia 25. czerwca 1918 Nr. 40 Dziennik rozp. odnoszą się do towaru dobrego, czystego i suchego. Jeżeli odstawione nasiona nie odpowiadają tym warunkom, to następuje potrącenie ceny, odpowiednio do przymieszki, jeśli towar jest zanieczyszczony; do stopnia wilgoci, jeśli towar jest wilgotny, przy innych brakach (towar spleśniały, zagrzybiony, spalony itp.) odpowiednio do zawartości oleju.

Jeśli odstawiony towar wykazuje kilka albo wszystkie wymienione wyżej braki, to sumuje się również stosownie do tego i potrącenia ceny. Za przywóz do magazynu odbiorczego należy się producentowi zapłata 30 halerzy od 100 kg. za każdy kilometr ponad 10 kilometrów.

Jeżeli producent odstawi nasiona dobrowolnie, wtedy otrzymuje zato pełną zawsze cenę odbiorczą bez względu na czas, w którym odstawa miejsce; to samo na miejsce, jeżeli odstawa nastąpi wprawdzie w drodze przymusowej, jednakże w przeciągu terminu ustanowionego do odstawy.

Po upływie tego terminu odebrane przymusowo nasiona tylko wtedy gotówką będą zapłacone, jeżeli producent zdoła wykazać, że wyższa siła (jak wypadki elementarne, brak sił roboczych lub popędowych) przeszkodziła mu w terminowej odstawie i jeżeli tę przeszkodę na czas w miejscu przez Komendę wskazanym zgłosił. W innych, wyjąwszy wyż przytoczone, wypadkach wniesie się przeciw opieszałemu producentowi doniesienie karne i po przeprowadzeniu postępowania karnego ukarze grzywną lub aresztem, przyczem można orzec całkowity albo częściowy przepadek nasion na czas niezgłoszonych.

§ 5.

Dostarczenie makuchu i oleju.

Wszyscy producenci, którzy zawarli kontrakt co do uprawy i odstawy nasion roślin oleistych, mają prawo każdy do 20 kg. ekstrahowanego makuchu z każdych 100 kg. odstawionych nasion roślin oleistych za zapłatą w gotówce cen ustanowionych przez Jenerałgubernatorstwo. Każdy producent, który odstawił przynajmniej 500 kg nasion roślin oleistych, ma prawo za zapłatą w gotówce do 100 gramów gotowego oleju na rok i na głowę licząc dla siebie, swej rodziny i czeladzi stale zajętej w jego gospodarstwie.

Producenci mają swoje roszczenie do makuchu i oleju zgłosić do 31 października 1918 w oddziale rolniczym przynależnej Komendy powiatowej. Czas przydziału zostanie wyznaczony przez Jenerałgubernatorstwo. Ceny oleju i makuchu zostaną w swoim czasie ogłoszone.

§ 6.

Obrót.

Nasiona roślin oleistych można przewozić tylko z miejsca produkcji do magazynów

odbiorczych. Wszelki inny przewóz wozami jest zakazany. Przewóz koleją nastąpi wyłącznie tylko na podstawie listów przewozowych Centrali zużytkowania zbiorów rolnych.

§ 7.

Postanowienia karne.

Kto zajętych nasion roślin oleistych nie odstawi lub odstawi je nie na czas, a nie zdoła wykazać, że mu w tem siła wyższa przeszkodziła;

kto nasiona roślin oleistych zataja, ukrywa, w niedozwolony sposób niemi obraca, przerabia albo zużywa, spasa, kupuje albo sprzedaje;

kto przekracza przepisy o obrocie i przeróbce nasion roślin oleistych, będzie po myśli § 11 rozp. z dnia 28. czerwca 1918 dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych karany grzywną do 5000 Koron albo aresztem do sześciu miesięcy ewentualnie równocześnie grzywną i aresztem.

Obok kary można po myśli § 12 powyższego rozporządzenia orzec przepadek zapasów, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli zapasy zostały już sprzedane, wtedy można orzec także przepadek ceny kupna.

Dodatkowo do powyższego rozporządzenia W. A. Nr. 6240/18 zarządza się:

Na podstawie § 1 przepisów wykonawczych organa ustanowione do uprawy nasion roślin oleistych są uprawnione każdej chwili wezwać producentów do dokładnego podania względnie okazania zapasów nasion roślin oleistych

Ze względu na ważność ujęcia wszystkich zapasów nasion roślin oleistych należy odstawić tychże przeprowadzić w jak najkrótszym czasie.

Po myśli rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych Nr. 37 § 8b wolno zapasy nasion roślin oleistych także przed upływem terminów do odstawy wyznaczonych w drodze przymusowej na koszt producentów młócić i odstawić.

Rozporządzenie z dnia 29-go czerwca 1918 r., Nr 48,

dotyczące uregulowania obrotu ziemniakami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych zarządza się, co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy ziemniaków, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może oboowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorie osób.

Komenda powiatowa oznacza w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 2.

Zajęcie.

Zapasy ziemniaków, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do żywienia swoich domowników, do obsadzenia swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie

§ 3.

Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość ziemniaków, którą każdy producent z osobna lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego § 2-gim. Producenci winni ilości, przeznaczone do oddania, odstawić do miejsca odbioru w terminie, oznaczonym przez Komendę powiatową.

§ 4.

Ceny.

Za ziemniaki odstawione aż do dnia 3-go sierpnia 1918 r., włącznie ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 50 K.

Z każdym następnym dniem obniża się ją o 50 halerzy, tak iż dnia 20-go września 1918 r. wynosić będzie cena odbioru 26 Koron.

Od 20-go do 30-go września 1918 r., pozostaje cena 26 Koron w mocy.

Od 1-go października 1918 r. ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 22 Korony.

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg netto, loko stacya kolei żelaznej szeroko- lub wązkotorowej.

Przy dostawie ziemniaków do 3-ego września włącznie nie należy się producentowi żadne wynagrodzenie za dowóz.

Od 1-go października 1918 r., obowiązany jest producent do bezpłatnej odstawy tylko

na odległość 7 km. Przy większych odległościach należy mu się za każdy kilometr ponad odległość 7 km. wynagrodzenie za dowóz, wynoszące 30 halerzy od 100 kg.

Inne warunki dostawy ustanowione zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 5.

Przeróbka.

Ziemniaki wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe służące do ziemniaków, które takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 6.

Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w ziemniaki unormowane zostanie osobnymi zarządzeniami.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na jego podstawie, podpadają pod postanowienia karne § 11-go rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., Nr. 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 8-go sierpnia 1917 r., Nr. 69 Dz. rozp., dotyczące zajęcia ziemniaków, znosi się.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

73.

Dodatek do W. A. Nr. 6604/18.

Przepisy wykonawcze w sprawie uregulowania obrotu wczesnymi ziemniakami.

Na podstawie rozp. z dnia 29. czerwca 1918 dotyczącego uregulowania obrotu ziemniakami Dziennik rozp. Nr. 48 zarządza się co następuje:

1.

Ziemniaki wczesne.

Przytoczone poniżej postanowienia odnoszą się tylko do ziemniaków wczesnych. Przez

wczesne ziemniaki należy po myśli tych postanowień rozumieć wszystkie ziemniaki odstawione przez producentów do dnia 30. września włącznie.

Zakupujący.

Odbiór ziemniaków wczesnych, ich załadowanie i odstawa będą uskutecznione za pośrednictwem poszczególnych zakupujących albo związków zakupujących.

Każdy zakupujący otrzyma od Centrali zużytkowania zbiorów rolnych przy c. i k. Jenał gubernatorstwie legitymację opatrzoną fotografią i jest obowiązany przed rozpoczęciem czynności przedłożyć legitymację przynależnej c. i k. Komendzie powiatowej do wizy.

Legitymacya ta uprawnia jej posiadacza do zakupu wczesnych ziemniaków u producentów, do przewozu ziemniaków wozami, kolejką albo galarami, do swobodnego dostępu do stacji załadowniczych, do zamawiania podwoń według taryfy istniejącej dla celów służbowych, do korzystania z wszystkich pociągów osobowych i pociągów pospiesznych za zapłatą taryfy cywilnej, do korzystania pod nadzorem organu wojskowego z telefonu w oddziale rolniczym Komendy powiatowej wzgl. na posterunkach żandarmeryi do rozmów ściśle służbowych pozostających w związku ze zbieraniem ziemniaków, dalej do uzyskania przestemplowania telegramów wysyłanych do Centrali zużytkowania zbiorów rolnych albo do przedsiębiorstwa w sprawach zbioru wczesnych ziemniaków.

Kontyngentowanie.

Dla odstawy wczesnych ziemniaków nie ustanawia się żadnych kontyngentów i żadnych terminów odstawy, jednakże odstawy odebrane przez legitymowanych zakupujących i przez nich potwierdzone, będą policzone na przyszły mający się oznaczyć całkowity kontyngent.

Zakupujący są obowiązani każdemu producentowi potwierdzić odbiór odebranej ilości wczesnych ziemniaków, prowadzić dokładne co do tego zapiski celem kontroli i przedłożyć z nich wyciąg przynależnej Komendzie powiatowej.

4.

Zbiór i przywóz do miejsca odbioru.

Jeżeli producent nie rozporządza siłami roboczymi i pociągami potrzebnymi do terminowego przeprowadzenia zbiorów wczesnych kartofli i odstawy tychże, ma zwrócić się do c. i k. Komendy powiatowej o przymusowy tychże przydział. Zapłata dla przymusowo przydzielonych sił roboczych będzie przez Komendę powiatową oznaczona. Jako zapłatę za przywóz ma producent płacić 30 h. od 1 cetnara za 1 km.

5.

Warunki odstawy przy odbiorze od producentów.

Producent jest obowiązany dostarczyć dojrzałych i zdrowych, czasowych, niezanieczyszczonych ziemią, suchych i nieuszkodzonych wczesnych ziemniaków co najmniej wielkości kurzego jaja. Ziemniaków, które powyższym warunkom nie odpowiadają nie może wogóle za-

kupujący przyjąć od producenta. Nie mogą zatem także kupujący nic potrącać z cen odbioru ustanowionych w drodze rozporządzenia.

Przy odbiorze ziemniaków jest obowiązany producent do dostarczenia nadwyżki 3 kg, za każde 100 kg. t. zn. każde dostarczone 103 kg. będą liczone za 100 kg.

Ceny rozumieją się loko stacya kolei żelaznej szeroko—lub wązkotorowej.

Jeżeli przywóz do stacyi kolejowej odbywa się za pomocą rządowych samochodów ciężarowych, należy miejsce załadowania ziemniaków na automobile ciężarowe uważać na równi ze stacyą kolejową.

Producent jest jednakże w tym wypadku zobowiązany ponieść połowę należytości za transport ziemniaków samochodem.

Jeżeli zakupujący przyjmuje wczesne ziemniaki na miejscu produkcji, ażeby je wozami przewieźć do stacyi kolejowej, wtedy jest uprawniony do potrącenia z ceny kupna, którą ma zapłacić 30 h. od 100 kg. za każdy kilometr odległości aż do stacyi kolejowej.

6.

Transport kolejaj.

Transport ziemniaków szerokotorowemi kolejami może nastąpić tylko na podstawie listów przewozowych, opatrzonych okrągłą pieczęcią Centrali zużytkowania zbiorów rolnych przy c. i. k. Jenerał Gubernatorstwie i podpisem nadporucznika Weisheita.

7.

Zaopatrzenie ludności bezrolnej.

Pomimo zarządzonego zajęcia ziemniaków na podstawie § 2 rozporz. z 29. czerwca 1918 wolno producentom aż do 20. września włącznie dowozić wczesne ziemniaki wozami na targi miejskie i sprzedawać konsumentom wprost z wykluczeniem pośredników po ustanowionych cenach odbiorczych.

Tego rodzaju sprzedaż nie liczą się na kontyngent, który w swoim czasie zostanie producentowi wyznaczony do odstawy, co więcej przez takie sprzedaż zostanie uszczuplona ilość ziemniaków pozostawionych producentowi na jego własną potrzebę.

8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższych przepisów podlegają postanowieniom karnym § 7 rozporz. z 29. czerwca 1918 dziennik rozporz. Nr. 48 dotyczącego uregulowania obrotu ziemniakami.

74.

Ochrona zbiorów rolnych przed iskrami lokomotyw.

Celem uniknięcia pożarów od iskier lokomotyw poleca się posiadaczom gruntów położonych koło toru kolejowego, żeby zżęte zboże, ile możliwości jak najrychlejsz, usuwali z pól.

Zarazem zakazuje się producentom ustawiania stert i brogów w odległości bliższej niż 100 m od toru kolejowego.

MGG. F. D. Nr. 22676/18.

75.

Obwieszczenie

**dotyczące zakazu sprzedaży handlarzom drzewa uzyskanego z lasów rządowych,
bądźto bezpłatnie bądźto po umiarkowanych cenach do odbudowy budynków.**

Doszło do wiadomości c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie, jakoteż na podstawie zarządzonych dochodzeń dowiedzionem zostało, że niektórzy pogorzelnicy, którym drzewo z lasów rządowych bądźto bezpłatnie, bądź też po umiarkowanych cenach do odbudowy budynków ofiarowano—odsprzedali to drzewo dla celów spekulacyjnych handlarzom drzewa, wskutek czego odbudowie kraju w najwyższym stopniu szkodę wyrządzili.

Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe mimo, że stara się iść z pomocą, by kraj tak ciężko dotknięty wypadkami wojny doprowadzić do dawnego kwitnącego stanu, to jednak zniewolonym jest z powodu wyżej przytoczonych wypadków wydawanie drzewa z lasów rządowych ograniczyć, przytem zaznacza, że w razie powtórzenia się podobnych wypadków całkiem zastanowi wydawanie drzewa z lasów rządowych.

O tem zawiadamia się Pp. Wójtów wskutek reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 20. kwietnia 1918. F. D. Nr. 22676/18. z wezwaniem, by dla dobra ogółu oraz w interesie gminy i kraju baczną uwagę w powyższym kierunku zwracali i o każdym takim nadużyciu donosili c. i k. Komendzie powiatowej.

MGG. VIII. Nr. 59023/18.
E. Nr. 17333

76

Zniesienie przepisu co do oddawania na licytacji innych koni w zamian za utracone.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii AOK. Q. Nr. 69487 z dnia 16. lipca b. r. i w ślad za rozp. AOK. Q. Nr. 185 500 intymowanym przez Jenerał-Gubernatorstwo MGG. VIII. Nr. 58866 z r. 1917 zarządza się co następuje:

Ze względu na to, że z końmi, oddawanymi na licytacjach w zamian za zdechłe lub zabite działy się nadużycia, przeto postanawia się, że w zamian za konie nabywane na licytacjach począwszy od 1. września b. r. nie będzie się już oddawało innych koni w razie gdyby nabyte zdechły lub z konieczności musiały być zabite. Ludność bowiem jest teraz na tyle zorientowana co do jakości sprzedawanych na licytacjach koni, aby sama na siebie mogła wziąć ryzyko istniejące przy kupnie takich koni.

Co do koni kupionych na licytacjach do dnia 31. sierpnia b. r. utrzymuje się jednak nadal w mocy przywilej przyznany nabywcom na mocy rozporządzenia AOK. Q. Nr. 185 500/17 względnie Q. Nr. 43210 (MGG. VIII. Nr. 58866/17 i 28143/18), co do oddawania koni nowych w zamian za utracone.

MGG. H. Nr. 126948/18.
E. Nr. 15686

77.

Zaraza płucna u bydła na obszarze niemieckiej okupacji.

Zarządzenia weterynaryjno-policyjne.

Z uwagi na grożące niebezpieczeństwo zawleczenia zarazy płucnej zastanawia się na pod-

stawie § 13 obowiązującej tut. ustawy o zarazach zwierzęcych przywóz bydła rogatego z okupacji niemieckiej do tutejszej okupacji aż do odwołania.

Przywóz siana i słomy jak i innych artykułów paszy może być dozwolony tylko pod tym warunkiem, jeżeli na podstawie świadectwa wystawionego przez przynależny urząd okręgowy zostanie stwierdzone, że dane artykuły paszy pochodzą z miejscowości wolnej od zarazy.

F. A. Nr. 585/18.

78.

Przedłożenie zamknięć rachunkowych za rok 1917 przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków.

Zarządy Towarzystw obowiązanych do publicznego składania rachunków po myśli art. 471 obowiązującej ustawy o podatku przemysłowym mają przedłożyć Władzom skarbowym w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu rocznego zamknięcia rachunkowego przez walne zebranie cztery egzemplarze zamknięcia rachunkowego i bilans oraz odpis protokołu o zatwierdzeniu rzezonego zamknięcia.

Wzywa się wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków do bezwłocznego przedłożenia wspomnianych dokumentów oddziałowi skarbowemu Komendy powiatowej pod rygorem kar przewidzianych w art. 533 wyżej powołanej ustawy.

79.

F. A. Nr. 466/18.

Weksłowe należitości stemplowe.

Sposób pobierania opłat przy sumach ponad 1.000 Rubli.

Dla zapobieżenia używaniu przy większych sumach weksłowych większej ilości blankietów weksłowych, przy sumach ponad 1.000 Rubli może być uiszczona podwyższona należitość stemplowa (20 kop. od 100 Rb.)

- a) do 20 Rb. tylko zapomocą marek stemplowych,
- b) ponad 20 Rb. zapomocą marek stemplowych lub w gotówce.

Przy uiszczaniu należitości weksłowej zapomocą marek stemplowych mają być marki umieszczone po lewej przedniej stronie blankietu, a następnie mają być blankiety celem obliterowania przedłożone w powołanem do tego miejscu.

Do obliterowania marek stemplowych upoważnione są:

- a) Oddziały skarbowe przy Komendach powiatowych (przy Komendach powiatowych, w których są referaty dla niestałych dochodów—referaty należitościowe)
- b) wszystkie kasy komend powiatowych
- c) notaryusze i sędziowie pokoju.

Klauzula obliterowania opiewać ma „Należitość weksłowa Rb. kop. uiszczona zapomocą marek stemplowych.

Pieczęć: _____

dnia _____

Podpis: _____

Organy pod b) i c) wymienione nie mają obowiązku sprawdzania właściwości uiszczonoj należności.

Zapłata w gotówce może mieć miejsce tylko w Kasach komend powiatowych.

Jeżeli dokument wekslowy wystawiony został bez uiszczenia kary, może właściciel niestemplowanego dokumentu uchylić się od niekorzystnych skutków art. 173 ustawy stemplowej przez dodatkowe uiszczenie należności w przeciągu 30 dni od wystawienia dokumentu, na każdy sposób jednak przed wydaniem akceptu względnie przed zrobieniem użytku z dokumentu (Art. 119 i art. 130 ust. stemplowej).

80.

MGG. F. A. Nr. 7551
E. Nr. 17925/18.

Zaprowadzenie znaczków stemplowych po 50 K., 100 K. i 200 K.

W ciągu miesiąca sierpnia b. r. oddane zostają do sprzedaży w Kasach c. i k. Komend powiatowych oraz w przedsiębiorstwach do sprzedaży upoważnionych nowe kategorie znaczków stemplowych po 50, 100 i 200 K.

Używanie w mowie będących znaczków stemplowych wskazanem jest zwłaszcza przy uiszczaniu opłaty stemplowej od weksli na większą sumę opiewających oraz przy uiszczaniu opłaty stemplowej aktowej od umów, zawieranych ze skarbem państwa.

81.

Kurs zamiany rubla.

Z dniem 24. czerwca 1918 ustalono urzędowy kurs rubla na

180 Koron za 100 rubli.

82.

MGG. B. Nr. 132.989
E. Nr. 15.605/18.

Wnoszenie podań o zwolnienie jeńców wojennych.

Podania o zwolnienie jeńców wojennych znajdujących się w Niemczech należy wnosić zawsze do właściwego naczelnika powiatu względnie prezydenta policyi. Dotychczas przesyłały odnośne rodziny tego rodzaju podania w wielkiej ilości wprost do ministerstwa wojny w Berlinie albo do obozu jeńców. Również do generalnego gubernatorstwa i do gubernatorstw wojskowych wpływają niezliczone podania tego rodzaju.

Ponieważ załatwienie podania, którego nie wniesiono do naczelnika powiatu względnie naczelnika policyi, wywołuje zupełnie zbyteczne przeciążanie wszystkich odnośnych urzędów poleciło ministerstwo wojny w Berlinie wszystkim urzędom w Niemczech, jeneralnemu gu-

bernatorstwu i wszystkim jego urządcom z wyjątkiem naczelników powiatu i prezydentów policyi, aby nie załatwiały na przyszłość podań o uwolnienie jeńców wojennych wniesionych bezpośrednio.

Podania tego rodzaju się zniszczy, a petent nie otrzyma żadnej odpowiedzi.

Analogiczny sposób postępowania przy załatwieniu podań o uwolnienie jeńców ma miejsce także na obszarze Jenerałgubernatorstwa lubelskiego.

Podania o uwolnienie jeńców, które krewni jeńców z ominięciem przynależnej Komendy powiatowej wnoszą wprost do Jenerałgubernatorstwa albo do innych urzędów, urzędy te z powrotem zwracają do Komendy powiatowej, która jedynie podania opiniuje.

Ominięcie Komendy powiatowej powoduje jedynie zwłokę w załatwieniu podania.

83.

MGG. P. W. Präs. Nr. 12652

M. A. Res. Nr. 654/18.

Zakaz noszenia mundurów wojskowych przez zwolnionych z wojska polskich żołnierzy (szeregowców i oficerów).

C. i k. Naczelną Komenda armii reskryptem M. V. Nr. 329.577/P z dnia 25. lipca b. r. zarządziła, że przepisy wydane przez ces. niem. Jenerałgubernatorstwo warszawskie dla zwolnionych żołnierzy zdemobilizowanego I. polskiego korpusu, a dotyczące zakazu noszenia mundurów wchodzą w życie także na obszarze c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa lubelskiego i obowiązują także żołnierzy zdemobilizowanego III. polskiego korpusu, jakoteż dawnego polskiego korpusu posiłkowego.

Przepisy te brzmią:

Z powodu trudności nabycia ubrań cywilnych dozwolone jest **szeregowcom** rozwiązanego polskiego korpusu dalsze noszenie mundurów **po usunięciu** odznak. Przez odznaki rozumie się

1. na czapce:

- a) kokardę
- b) orzełka
- c) łańcuchy i galony.

2. na płaszczu i bluzie:

- a) odznaki na kołnierzu łącznie z wyłogami.
- b) odznaki na rękawach z wyjątkiem odznak noszonych przez rannych, a składających się z wełnianych cienkich sznurków.

3. na spodniach: szerokie kolorowe pasy.

Ordery wolno dalej nosić.

Byłym polskim oficerom jest noszenie mundurów—zakazane.

Przekroczenia tego zakazu noszenia mundurów wojskowych będą karane po myśli rozp. Nacz. Komendy armii z dnia 19. sierpnia 1915, Nr. 30 Dziennik rozp. karą pieniężną do 2.000 Koron albo aresztem do 6 miesięcy.

MGG. B. Nr. 185.186
E. Nr. 17796/18.

84.

Przesyłki pieniężne z Rosyi.

Według pisma nadesłanego przez ros. Czerwony Krzyż, datowanego 18. marca b. r. komisaryat dla spraw zagranicznych na podstawie nowych przepisów przesyła pieniądze obywatelom przynależnym do państwa rosyjskiego, a przebywającym za granicą tylko w tym wypadku, jeśli ci rosyjscy obywatele rzeczywiście znajdują się w koniecznej potrzebie n. p.: chorzy zostający w lekarskiej opiece, niezdolni do pracy i t. d. Wysyłający pieniądze musi tę konieczną potrzebę adresata wykazać przed komisaryatem przez przedłożenie poświadczenia i to dla każdej przesyłki pieniędzy nowego poświadczenia.

O tem zawiadamia się interesowanych i zwraca uwagę na to, że aby otrzymać pieniądze z Rosyi należy na każdą przesyłkę posłać do rosyjskiego Czerwonego Krzyża w Petrogradzie Liteiny 47 poświadczenie wystawione tu przez przynależną władzę krajową, a stwierdzające zachodzącą konieczną potrzebę.

W poświadczeniu należy także podać imię i nazwisko oraz adres tej osoby, którą się prosi o przysłanie pieniędzy.

Res. Nr. 484/18.

85.

Premie za znalezione kartograficzne dzieła.

Rozporządzeniem c. i k. Generał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 11. czerwca 1918, Gstb. Präs. Nr. 9664/18, wyznaczoną została dla znalazców dzieł kartograficznych (map, kart wojskowych etc.) premia do wysokości 10 K. i to tak dla żołnierzy, jak też osób stanu cywilnego.

Ocena co do ważności i wartości znalezionych dzieł zależy od uznania c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa.

86.

Obwieszczenie z dnia 15-go czerwca 1918 r., Nr. 42.

dotyczące ponownego ogłoszenia przepisów o doraźnem postępowaniu.

Rozporządzeniami c. i k. Naczelnej Komendy armii, Op. Nr. 32183 z 16-go marca 1915 r. i Q. Nr. 37906 z 13-go marca 1917 r. podporządkowano w myśl § 481 u. 2 w. pr. k. wszystkich mieszkańców terytoryów Królestwa Polskiego i obsadzonych przez c. i k. wojska oraz ich sprzymierzeńców, prawu doraźnemu na wypadek popełnienia następujących zbrodni, jako to:

1. zbrodni nieuprawnionego werbunku (§§ 306 i 307 w. u. k.),
2. zbrodni nakłaniania i pomagania do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku pełnienia służby wojskowej i udzielania pomocy zbiegłym żołnierzom (§§ 314, 316 i 318 w. u. k.),
3. zbrodni szpiegostwa (§ 321 w. u. k.) i innych czynów skierowanych przeciwko sile zbrojnej państwa (§ 327 w. u. k.),
4. zbrodni zdrady głównej (§ 334 w. u. k.),

5. zbrodni obrazu Majestatu (§ 339 w. u. k.),
6. zbrodni zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 w. u. k.),
7. zbrodni rozruchu (§ 349 w. u. k.),
8. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności (§ 362 w. u. k. we wszystkich trzech wypadkach),
9. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe czyny lub opuszczenia, popełnione na kolejach żalaznych wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych (§ 364 w. u. k.),
10. zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie i stawianie przeszkód na rządowych telegrafach (telefonach) (§ 366 w. u. k.),
11. zbrodni morderstwa (§§ 413 i 414 w. u. k.) zabójstwa (§§ 419 do 421 w. u. k.) podpalenia (§§ 448—453 w. u. k.) i zbrodni rabunku (§§ 483, 490, 491 w. u. k.),
12. zbrodni kradzieży (§ 457—465 a, 466 i 467 w. u. k.) sprzeniewierzenia (§ 472 w. u. k.) jeśli suma jedorazowo lub na kilka zawody skradzionych lub sprzeniewierzonych rzeczy kwotę 1000 (tysiąca) koron przewyższa, zbrodni sprzeniewierzenia (§§ 474 w. u. k.) i oszustwa (§§ 502—506 w. u. k.) jeśli wartość przedmiotów na jeden lub kilka zawodów sprzeniewierzonych, względnie wyłudzonych sumę 2000 (dwa tysiące) koron przenosi.

Przestrzega się przed popełnieniem tych zbrodni, ponieważ każdy, który się winnym staje jednej z powyższych zbrodni, będzie doraźnie sądzony i śmiercią karany.

Postanowienia ogólne.

1. Przepisy o postępowaniu doraźnem mają także pełne zastosowanie w myśl § 15 w. u. k. w wypadkach usiłowania, jakoteż wedle § 11 w. u. k. w razie współwiny lub uczestnictwa w zbrodniach postępowaniem doraźnem zagrożonych.
2. Przy tych wyżej wymienionych zbrodniach, które już w ustawie zagrożone są karą śmierci przez powieszenie, zapada również w postępowaniu doraźnem ta sama kara, przy innych zaś zbrodniach kara śmierci przez rozstrzelanie.
3. Osoby podlegające królewsko-polskiemu sądownictwu o tyle tylko podpadają postępowaniu doraźnemu, o ile w myśl § 8 rozporządzenia z 25-go sierpnia 1917 r., Nr. 71 Dz. rozp., dochodzenie i ukaranie c. i k. sądom wojskowym zastrzeżone zostało.

Wyżej powołany § 8 opiewa:

C. i k. sądom wojskowym jest zastrzeżone dochodzenie i karanie:

1. wszelkich przestępstw popełnionych przez osoby należące do siły zbrojnej Monarchii austriacko-węgierskiej albo do jej orszaku tudzież przez jeńców; jeżeli w sprawie karnej obok takich osób uczestniczą obwinieni podlegający sądom cywilnym, może sąd wojskowy postępowanie przeciw nim sam przeprowadzić albo pozostawić je właściwemu sądowi cywilnemu;
2. zbrodni przeciw sile zbrojnej, t. j. nieuprawnionego werbunku, nakłaniania lub pomocy do naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej, szpiegostwa i innych czynów skierowanych przeciw c. i k., przeciw polskiej lub też przeciw sile zbrojnej z niemi sprzymierzonej (§ 327 w. u. k.), dalej zbrodni zdrady głównej, obrazu majestatu i członków Domu Cesarskiego, zakłócenia spokoju publicznego, buntu lub rozruchu, wreszcie przestępstw wymienionych w rozporządzeniach Naczelnego Wodza armii z 15-go września 1915 r., Nr. 39 Dz. rozp. i z 8-go marca 1916 r., Nr. 51 Dz. rozp.;

3. tych przestępstw, które popełnione zostały na szkodę c. i k. lub polskiej albo z niemi sprzymierzonej armii, na szkodę osób należących do tych armii lub do ich orszaku, tudzież na szkodę c. i k. Zarządu wojskowego.

Jeżeli o ten sam czyn karygodny wdrożono postępowanie w c. i k. sądzie wojskowym i w sądzie polskim, ma tenże na żądanie sądu wojskowego postępowanie zastanowić i akty przesłać sądowi wojskowemu.

MGG. IX. Präs. Nr. 10386

M. A. Präs. Nr. 558/18.

87.

Zarządzenia dla zwalczania bandytyzmu.

W ostatnich czasach stwierdzono znaczne zwiększenie się wypadków bandytyzmu. Powodem tego zatrważającego zjawiska jest między innymi wielka ilość dezertersów i zbiegłych jeńców wojennych, niemniej jednak okazało się, że wśród sprawców zuchwałych napadów znajduje się niemało osobników także z pomiędzy tuł. mieszkańców.

Dla położenia tamy pladze bandytyzmu zastosuje Zarząd wojskowy z całą skrupulatnością środki zaradcze zawarte w ogłoszonym już rozp. Naczelnej Komendy Armii K. Nr. 3157/16, a które postanawia że :

- 1) Schwytani bandyci i współwinni podlegają sądowi doraźnemu.
- 2) Domy względnie miejscowości, które zbrodniarzom służyły za kryjówkę, będą spalone, o ile o zbrodniarzach i ich kryjówce wcześniej nie doniesiono.
- 3) Wójcia (sołtysi), którym będzie dowiedzione, że wiedzieli o pobycie bandytów w obrębie ich gminy względnie wsi i o tem nie donieśli, uznani będą za współwinnych.
- 4) Z miejscowości podejrzanych weźmie się zakładników.

Ponadto zarządza c. i k. Komenda powiatowa jak następuje :

- a) Wójcia (sołtysi) mają zwracać pilną uwagę na ludzi obcych, pojawiających się w gminie (wsi) i pilnować obowiązku meldowania obcych. Jeżeli obcy nie ma legitymacy osobistych lub legitymacye niewystarczające, należy donieść o tem bezzwłocznie przynależnie c. i k. Żandarmerji.
- b) Warty nocne, stosownie do rozporządzenia z dnia 15/27 października 1866, należy wyznaczać i często wizytować, aby sumiennie spełniały swą służbę. Wizytowanie wart ma przeprowadzać Wójt, Sołtys lub organ gminny w tym celu wyznaczony. O niedbalstwie stróżów nocnych należy zawiadamiać c. i k. Komendę powiatową.

W razie pojawienia się bandytów albo innych niebezpiecznych złoczyńców mają warty nocne natychmiast zaalarmować mieszkańców wsi, a za uciekającymi puścić się w pogoń.

Miejscowości, w których zdarzą się nocne napady rabunkowe, obłożone zostaną odpowiedzialnościami karami, jeżeli przy dochodzeniu okaże się, że bandyci pochodzą z tej miejscowości albo że nie było straży nocnej względnie straż zaniedbała spełnienia swych obowiązków.

c) Okoliczność, że bandyci najczęściej są dobrze uzbrojeni i mają podostatkiem amunicji wskazuje na to, że jeszcze wiele broni i amunicji znajduje się wśród ludności. Wzywa się zatem mieszkańców wsi, aby w interesie własnym i w interesie publicznego bezpieczeństwa wspierali żandarmerję w akcji przeprowadzenia rozbrojenia, a to w ten sposób, jeśli doniosą żandarmerji o każdym nielegalnym posiadaniu broni lub amunicji, o którym się dowiedzą. Samo przez się rozumie się, że nazwisko donoszącego pozostanie w tajemnicy.

Powyższe zarządzenie należy ogłosić w obrębie gminy za pośrednictwem sołtysów i przy każdej sposobności je przypominać.

Za należyte ogłoszenie tych zarządzeń czynię osobiście odpowiedzialnymi wójtów sołtysów i pisarzy gminnych.

88.

M. J. Nr. 58540/18

Tępienie bandytyzmu.

Mnożą się wypadki utarczek uzbrojonych bandytów (rabusiów) z żandarmami.

Wszyscy współwinni stawiania gwałtownego zbrojnego oporu zostaną jako współwinni usiłowanego morderstwa na osobach wojskowych postawieni przed wojskowe sądy doraźne i zasądzeni na karę śmierci przez powieszenie z wykluczeniem ulaskawienia.

Niedawno stawili dwaj zbrojni bandyci w Puławach opór patroli żandarmskiej. Jeden z nich został przez żandarmów na miejscu trupem położony, drugi postawiony przed wojskowy sąd doraźny w dniu 17. lipca b. r. został skazany na karę śmierci przez powieszenie, a wyrok niezwłocznie wykonany.

Także ci mieszkańcy kraju, którzy bandytom (uzbrojonym osobom) dają u siebie przytułek lub inną pomoc, będą przez władze wojskowe ścigani i nieuhłaganie surowo karani.

89.

Wyrok wojskowego Sądu doraźnego w Kielcach.

Dnia 29. lipca b. r. został skazany na karę śmierci wyrokiem wojskowego Sądu doraźnego w Kielcach za kilkakrotne zbrodnie rabunku popełnione w powiecie pińczowskim bandyta Jan Szpila, osławiony pod przezwiskiem „Sakra” i tegosamego dnia przez rozstrzelanie stracony.

90.

MGG. IX. Nr. 64509
E. Nr. 17932/18.

Kuzoń Stanisław i Walczyk Jan, bandyci.

Wyznaczenie premii za ich schwytnię.

Za schwytnię bandytów Stanisława Kuzonia i Jana Walczyka, którzy w miesiącu lipcu b. r. w Zagajowie, wsi tuż powiatu, zamordowali i obrabowali żandarma polowego Waclawa Kovandę z posterunku c. i k. żandarmeryi w Górach wyznaczyło c. i k. Jenerałgubernatorstwo w Lublinie, reskryptem z dnia 10. sierpnia, 1918 r. IX Nr. 64509 premię po 1000 koron za każdego, co podaje się do publicznej wiadomości.

91.

W y k a z

kar nałożonych przez c. i k. Komendę powiatową w Pińczowie za przekroczenie rozporządzeń dotyczących zajęcia, obowiązku zgłoszenia, zakazu wywozu i t. p. odnośnie do towarów wymienionych w rozp. J. G. W. z dnia 17. grudnia 1917 R. S. Nr. 95759.

L.p.	Imię i nazwisko	Rodzaj i ilość towaru	Czyn karygodny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komendy powiatowej
1.	Śliwiński Markus	5 skór cielęcych	kupno i niezgłoszenie skór	przepadek skór nadto 50 K. grzywny	25/3. 1918 E. Nr. 5830/18
2.	Aspis Icek	2 "	"	"	25/3. 1918 E. Nr. 5829/18
3.	Bugajny Józef	5 funt. ros. skóry	niezgłoszenie skóry	przepadek	28/3 1918 E. Nr. 5949/18
4.	Mądrowski Ela	29 kg. terpentyny	niedozw. wywóz	przepadek terpentyny nadto 30 K. grzywny	30/3 1918 E. Nr. 4006/18
5.	Ludzik Piotr	13 kg. skóry	niedozwolone. garbowanie	przepadek skóry nadto 3 dni aresztu	2/4 1918 E. Nr. 6652/18
6.	Przyjemski Jakób	1 skóra cielęca	niezgłoszenie skóry	przepadek skóry	3/4 1918 E. Nr. 6623
7.	Łoś Wawrzyniec	"	"	"	3/4 1918 E. Nr. 5396
8.	Płatkiewicz Majer	2 worki skóry	przemysłnictwo skóry	przepadek nadto 400 K. grzywny	4/4 1918 E. Nr. 6955
9.	"	1 worek skóry	niedozw. handel i wywóz skóry	przepadek nadto 300 K. grzywny	4/4 1918 E. Nr. 5956
10.	Frajdman Szmul	"	"	"	"
11.	Mur Lejzor	56 skór cielęcych i 4 krowie	tajemne garbowanie skór	przepadek nadto 1000 K. grzyw	11/4 1918 E. Nr. 6038
12.	Profesorowski Abraham	41 skórek króliczych i 1 skóra zajęcza	niedozw. handel skórami	przepadek nadto 20 K. grzywny	9/4 1918 E. Nr. 5701
13.	Kormal Herszel	13 skór cielęcych	"	"	10/4 1918, E. Nr. 5680
14.	Cygler Szloma	10 kg. skóry krow. i 6 skór cielęcych	niezgłoszenie skór	przepadek nadto 50 K. grzywny	10/5 1918 E. Nr. 7749
15.	Kessel Blima	13 kg. pół garbowanej skóry	tajemne garbowanie skór	przepadek nadto 20 K. grzywny	16/5 1918 E. Nr. 8504

L. p.	Imię i nazwisko	Rodzaj i ilość towaru	Czyn karygodny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komendy powiatowej
16.	Kocerba Agnieszka	1 skóra cielęca	niezgłoszenie skóry	przepadek skór	21/5 1918 E. Nr. 8086/18
17.	Kuźmin Edward	2½ kg. skóry	kupno niestemplowanej skóry	"	21/5 1918 E. Nr. 8085/18
18.	Wojtał Jędrzej	1 skóra cielęca	niepr. posiadanie skóry	"	23/5 1918 E. Nr. 9645/18
19.	Ehrlich Lejbuś Selman	2 skóry krowie	tajemne garbowanie	przepadek nadto 50 K. grzywny	23/5 1918 E. Nr. 3817/18
20.	Herszlewicz	47 skór cielęcych	niezgłosz. skór i niepraw. handel skórą	przepadek skór	25/5 1918 E. Nr. 8316/18
21.	"	"	"	"	4/7 1918 E. Nr. 10121/18
22.	Jakubowski Józef	1 napół garbowana skóra	kupno skóry niestemplowanej	"	2/6 1918 E. Nr. 10743/18
23.	Walczak Michał	10 skór cielęcych	niezgłosz. skór	"	4/7 1918 E. Nr. 9973/18
24.	Boczka Michał	3 skóry cielęce	"	"	4/7 1918 E. Nr. 10478/18
25.	Zochen Kopel	1 skóra cielęca	"	"	10/6. 1918 E. Nr. 11900/18
26.	Węglarz Józef	2 skóry cielęce	"	"	11/6 1918 E. Nr. 11898/18
27.	Zuwała Jan	"	"	"	11/6 1918 E. Nr. 11899/18
28.	Zaręba Franciszek	105 kg. kory do garbowania	"	"	11/6 1918 E. Nr. 11783/18
29.	Górak "	1 skóra krowia	"	"	18/6 1918 E. Nr. 7295/18
30.	Kleinhaut Izrael	1 skóra cielęca	"	"	24/6 1918 E. Nr. 13021/18
31.	Sagan Karol	1 skóra końska	"	"	25/6 1918 E. Nr. 12736/18
32.	Szostak Wojciech	3 pary podszew	kupno skóry wojskowej	"	25/6 1918 E. Nr. 12893/18
33.	Mur Bencyon	38 funtów ros. skóry	" niestemplowanej	"	25/6 1918 E. Nr. 10758/18

L. p.	Imię i nazwisko	Rodzaj i ilość towaru	Czyn karygodny	Wymiar kary	Nr. orzeczenia karnego Komendy powiatowej
34.	Niewiadomski Marcin	różnego rodzaju skóry	kupno skóry niestempl.	przepadek skór	25/6 1918 E. Nr. 10758/18
35.	Horowicz Szmul Wolf	1 skóra cielęca	wywóz	"	30/6 1918 E. Nr. 13761/18
36.	Juśkiewicz Nusyn	4 skóry cielęce	niezgłoszenie	"	4/7 1918 E. Nr. 14242/18
37.	Milamet Mendel	1 cielęca i 1 kozia skóra	"	"	8/7 1918 E. Nr. 11902/18
38.	Kac Połtyl	11½ funt. ros. skóry	handel niestempl. skóry	"	9/7 1918 E. Nr. 13953/18
39.	Pierzchała Józef	1 skóra cielęca	niezgłoszenie	"	11/7 1918 E. Nr. 14841/18
40.	Spokojny Herszel	3 skóry cielęce	"	"	12/7 918 E. Nr. 15109/18
41.	Mikina Wojciech	16 "	"	"	23/7 1918 E. Nr. 15080/18
42.	Narczy Jasek i Naftuła	5 "	"	"	23/7 1918 E. Nr. 15193/18
43.	Bergkraut Abram	½ kg. skóry	kupno niestempl. skóry	"	26/7 1918 E. Nr. 15505/18
44.	Ptasznik Mordka	3 kg. skóry	"	"	30/7 1918 E. Nr. 9268/18
45.	Sikora Edward	76 różnego rodzaju skór	tajemne garbowanie skóry	nadto 300 K. grzywny	10/8 1918 E. Nr. 15949/18
46.	Hammer Motyl	130 " "	"	"	12/8 1918 E. Nr. 15949/18
47.	Weissblatt Lejzor	61½ " "	"	przepadek nadto 200 K. grzywny	"
48.	Herszkowicz Fajgla	15 skór krowich	"	przepadek nadto 100 K. grzywny	"
49.	Ptasznik Herszel	30 " "	"	przepadek nadto 300 K. grzywny	"

DODATEK.

Zawiadomienie

c. i k. Wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie górniczej.

Niniejszem zawiadamia się, że kierownictwo c. i k. wojskowej kopalni Nr. XII w Czarkowach uruchomiło galar na Wiśle pod Opatowcem, którym w miarę możliwości obok służbowych jazd uskutecznią się za odpowiednią zapłatą także przewóz osób cywilnych i wozów z jednego brzegu Wisły na drugi.

Nadmienia się jednakże, że ani c. i k. wojskowy urząd górniczy w Dąbrowie górniczej jako władza przełożona ani kierownictwo kopalni w Czarkowach nie przyjmują żadnej odpowiedzialności za bezpieczeństwo przewożonych osób i rzeczy ani nie płacą żadnego odszkodowania za ewentualne nieszczęśliwe wypadki, uszkodzenie lub utratę przedmiotów.

Dąbrowa, dnia 24. czerwca 1918.

E. Nr. 2920/18.

C. i k. Komendant powiatu:

SPRINGWALD w. r. PODPUŁKOWNIK.

Sprawa odszkodowania młynów, zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i uchwały Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie upoważnioną była Krajowa Rada Gospodarcza do pobierania opłat za wydawane przez jej Komisye powiatowe i gminne pozwolenia na przemiał. Opłata ta wynosiła po 1 koronie od centnara metrycznego mąki pyłowej lub kaszy i po 50 halerzy od mąki razowej.

Fundusz w ten sposób zebrany miał być w myśl tegoż rozporządzenia wypłacony tym młynom, które, jako uznane za nadliczbowe, zostały na wniosek Krajowej Rady Gospodarczej zamknięte—przyczem młyny, zamknięte z powodu jakichkolwiek nadużyć, do odszkodowania pretensyi rościć nie miały prawa.

Przy likwidacyi interesów Krajowej Rady Gospodarczej okazało się, że zebrany na ten cel fundusz wynosi około 600.000 koron, lecz ostateczna jego wysokość nie została jeszcze ściśle ustaloną ze względu na zawilość rachunków z Komisjami, z których nie wszystkie jeszcze rachunki swe z Krajową Radą Gospodarczą ukończyły.

Niniejszym podaje się do wiadomości zainteresowanych, że sprawa ostatecznego ustalenia tego funduszu jest w toku, poczem w porozumieniu z grupą młynarską przy Towarzystwie Przemysłowców, określonym zostanie sposób i wysokość, przyznać się mającego odszkodowania poszczególnym młynom,—wypłata zaś nastąpi w miesiącu września b. r.

Lublin, dnia 14. sierpnia 1918 r.

**Komisya Likwidacyjna
Krajowej Rady Gospodarczej.**

